

Skarga wniesiona dnia 28 października 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-455/04)

(2005/C 6/54)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 22 października 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Carmel O'Reilly z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy dyrektywy Rady 2001/55/WE⁽¹⁾ z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tej dyrektywy, a w każdym razie poprzez brak powiadomienia Komisji o tych przepisach.
- 2) obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2001/55/WE upłynął dnia 31 grudnia 2002 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 212 z dnia 7 sierpnia 2001, str. 12-23.

Skarga wniesiona dnia 29 października 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalii

(Sprawa C-457/04)

(2005/C 6/55)

Dnia 29 października 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Republice Portugalii sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez António Caeiro i Gregoria Valera Jordana, występujących w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- na pierwszym miejscu, stwierdzenie, że Republika Portugalii poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2003/17/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 akapit pierwszy wyżej wymienionej dyrektywy 2003/17/WE;
- tytułem subsydiarnym, stwierdzenie, że Republika Portugalii poprzez brak niezwłocznego poinformowania Komisji o takich przepisach, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 akapit pierwszy wyżej wymienionej dyrektywy 2003/17/WE.
- obciążenie kosztami postępowania Republiki Portugalii.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2003/17/WE upłynął dnia 30 czerwca 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 76, str. 10.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-462/04)

(2005/C 6/56)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 25 października 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Eugenia de Marcha i Carmelę O'Reilly, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydalaniu obywateli państw trzecich⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin przewidziany na transpozycję dyrektywy upłynął dnia 2 grudnia 2002 r.

(¹) Dz.U. L 149 z 02.06.2001, str. 34.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Audiencia Provincial de Málaga, Sección Primera, wydanym dnia 8 lipca 2004 r., w sprawie zażalenia G. Francesco Gaspariniego i innych na postanowienie z dnia 21 listopada 2003 r. o wszczęciu postępowania uproszczonego

(Sprawa C-467/04)

(2005/C 6/57)

(Język postępowania: hiszpański)

W dniu 4 listopada 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Audiencia Provincial de Málaga, - Sección Primera, wydanym dnia 8 lipca 2004 w sprawie zażalenia wniesionego przez G. Francesco Gaspariniego i innych na postanowienie o wszczęciu postępowania uproszczonego z dnia 21 listopada 2003 r.

Audiencia Provincial de Málaga zwróciła się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

— W odniesieniu do powagi rzeczy osądzonej w postępowaniu karnym, zwraca się z wnioskiem o dokonanie wykładni art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen w zakresie:

- 1) Czy dokonana przez sąd jednego z Państw Członkowskich ocena, że karalność przestępstwa uległa przedawnieniu, jest wiążąca dla sądów pozostałych Państw Członkowskich?
- 2) Czy fakt umorzenia postępowania z powodu przedawnienia wobec oskarżonego o popełnienie przestępstwa wywołuje także korzystne skutki względem oskarżonych w innym Państwie Członkowskim, gdy czyny są tożsame? Innymi słowy, czy należy rozumieć, że przedawnienie karalności działa także na korzyść oskarżonych w innym Państwie Członkowskim, na tej podstawie, że czyny zabronione są tożsame?
- 3) W przypadku wykluczenia przez sąd karny jednego z Państw Członkowskich pozawspólnotowego pochodzenia towaru w rozumieniu znamion przestępstwa przemytu i wydania wyroku uniewinniającego, to czy organ innego Państwa Członkowskiego może rozszerzać postępowanie w celu wykazania, że wprowadzenie towaru bez zapłacenia należności celnej nastąpiło z państwa nie należącego do Wspólnoty?

— W odniesieniu do koncepcji towarów znajdujących się w swobodnym obrocie, Tribunal de Málaga zwraca się z wnioskiem o dokonanie wykładni art. 24 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w zakresie:

„W przypadku wykluczenia przez jeden ze wspólnotowych sądów karnych nielegalnego wprowadzenia danego towaru na obszar Wspólnoty lub orzeczenia, że termin przedawnienia karalności przestępstwa przemytu upłynął”, czy:

- a) można uznać dany towar za znajdujący się w swobodnym obrocie na pozostałym terytorium Wspólnoty?
- b) można uznać, że wprowadzenie towaru do obrotu na terenie kolejnego Państwa Członkowskiego, następujące później niż import na terytorium Państwa, w którym wydano orzeczenie uwalniające od odpowiedzialności karnej jest czynem odrębnym, a przez to karalnym, czy też przeciwnie, za czyn nierozzerwalnie związany z importem?

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-472/04)

(2005/C 6/58)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 4 listopada 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Europejskiej, reprezentowanej przez Knuta Simonssona i Claudio Loggiego w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że nie ustanawiając (wszystkich) przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2001/96/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2001 r. ustanawiającej zharmonizowane wymagania i procedury dotyczące bezpieczeństwa załadunku i wyładunku na masowcach, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Włoch uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 17 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin przewidziany na transpozycję dyrektywy upłynął 5 sierpnia 2003 r.

(¹) Dz.U. L 13 z 16.1.2002, str. 9.